

דברי ראש המשלה ועד הבטחון

מר לוי אשכול

בכנס מפקדי הצנחנים

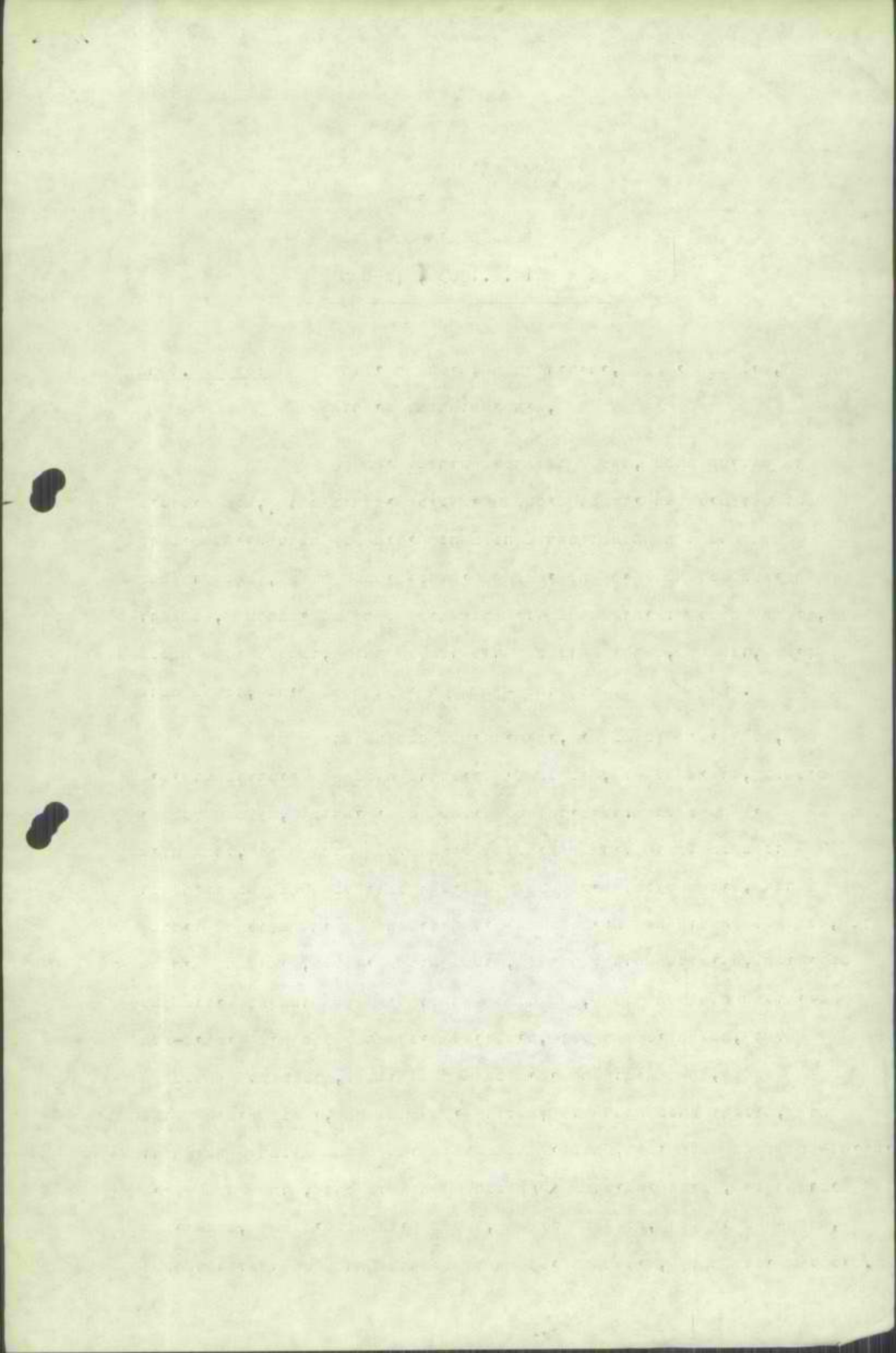
רטת-גן, 12.8.1963

מר ל. אשכול: אדוני ראש העיר, חברי וידידי, מפקדי הצנחנים,
אורחים ואורחות יקרים,

הקשבתי למטרות שאמר לנו המפקד, מטרת הכינוס או
כינוסים אלה, וגם בלדנעי שכינוסי הצנחנים ומפקדי הצנחנים לאט לאט
הופכים להיות לדבר קבע, מידי שנה בשנה מתרחב ומתפתח בהוכנו וגם
במספרו, כמובן, כאשר חשבתי ושאלתי את עצמי מה אני אומר לכם בפגישה
זו אחת, חושבני שאפשר להוסיף עוד איזו מטרה והיא: שננסה להשקיף,
שננסה לדבר לעצמנו, לברר לעצמנו סוד הצנחנות בישראל, מה אנו, מאין
צומח כוחנו, מהי המטרה ובעיקר באמת - מהו סוד השליחות הזאת.

ואמר לכם חברי וידידי, יש כמובן בימים אלה,

בימינו המודרניים ובצבאות מודרניים יש צנחנים, זה לא חידוש, צנחנים
יש לכל הצבאות, ובודאי ישנם צנחנים גם לאויבינו. אבל נדמה שיש
איזה הבדל, וזה אותו ההבדל הגדול והמכריע שמבדיל אותנו מטאבקנו
ובצעדינו כאן בטשך כל יובל השנים או כמעט שני יובלות בשנים, דבר
שמבדיל אותנו מאחרים - זה סוד השליחות החלוצית אשר חופפת על כולנו, מן
הצעדים הראשונים, שלפני עשרות בשנים, סוד השליחות החלוצית, מפני שושב
כאן מולי אדם כמו ראש העיר שטארט אותנו כאן, וסוד השליחות החלוצית
של פמיבטי הביצות ושל ראשוני המחייבים, ושל ראשוני השומר^ה ושל
הקרבנות האלה השנים, שאני זוכר אותם מימי הראשונים בארץ, כמעט
מאות הימים שבאתי, אם זה ברסקי וזלצמן על אדמות כנרת ודגניה, ואם
זו רשימת הקרבנות אשר הקראו אותם בספר "יזכור", ופי שלא קרא אותם - הייתי
מיעץ פעם לקרוא, ואת כל אותם הקרבנות / אראשוני הישובים, של ראשוני
המחייבים, ראשוני המתאחזים בקרקע, אם זו ראש פנה, ואם זו פתח-הקנה,
והקראו ובלמדו שם שמות מפוארים של ראשוני הראשונים, של ראשוני הצנחנים.

חברי וידיד, מבלי שאני ארצה - אחר כך ארחיב קצת
הדיבור על כך - במטרה להקטין ולהעביר את הזוהר של הסמכות האדומות,
של חטיבה זו או חטיבות שקמו לנו, ולא אגיד כמה חטיבות יש לנו, אגיד
לכם שצנחנות ישנה בכל המטרים, אפשר לצנוח למעלה למטה ומלמטה -
למעלה, לתוך הביצות והעמקים ומשם להקים שרטונים, עליהם קם עולם,
ערים ועיירות ומוטבות ומושבים ותחיית עם. וחשבתי, טוב לנו פעם
להרחיב, גם במסיבה כזאת, בפגישה שנתיח כזאת של צנחנים ומפקדים, להרחיב
קצת את האופק, לרצות לראות את השורש ממנו אנו צומחים.

אם אומרים - ואני יודע שישנה איטרא כזאת - כי
הצנחנים הם החוד של החניה, של צה"ל, והחניה היא לא רק חניה חרב,
כי אם היא שלובה יחד עם ענף עצי-זית, החוד הוא כמובן הדבר העיקרי
והמרכזי, אם אנו מדברים כבר בצורות "אֵיגוראליות" כאלה, אבל ישנה גם
חניה, גם לה שליהות עצמה ואדירה, והחניה הזאת בעצמה היא חניה של
זרוע או זרועות העם שם ומגיע לתחייתו ונאבק על קיומו. אני אומר:
סוד השליחות הזאת - החלוציות, כי נראה לי כי בסוד השליחות החלוצית
בעצם אולי גם טמון סוד הצלחתנו עד היום הזה. ונאמר לעצמנו בלי
התרברבות יתירה: הנועה זו, הנועה החקומה, הנועה החמה עד למדינה
ועם המדינה, עם צבא, עם צה"ל, עם צנחנים - מותר לנו פעם להגיד
לעצמנו - היא הנועה שהצליחה, חנוכה שטבליחה. אינני יודע כל כך הרבה
חנועות בעולם שיכולות לרשום לעצמן בתנאים כאלה שהעם היהודי בתחייתו
וישראל סבא בתחייתו היה בארצו, שכה הצליחו כאשר הצליחה שליחותנו.
גם כאן יש סוד. אני יודע שפעם בימי המאבק היינו

אומרים שיש לנו "סיקרעט וויפן", שיש לנו נשק סודי. ואז, כאשר
גויים ויהודים אשר לא יודעים, הללו להתעניין, זה היה לפני 10, 12,
15 שנה מהו הנשק הסודי הזה, הם חשבו באמת מי יודע מה הסכאנו, מתוך
אשר הנחנו צנור באותם הימים, צנור על שני גלגלים של עגלה עתיקה
על איזה גב ורצינו לעשות רושם שזה תוחת, זו אולי באמת היחה
המצאה גדולה מאד, וכאשר שאלו אותנו מהו הסוד, אמרנו: הסוד שלנו

הוא, אין לנו ברירה. אבל זה עוד לא מספיק כשלעצמו, כי אם הסוד של שליחות והרגשת שליחות. מהימים שידין גילה בחסרות שלו את הסוסיאן, את הארכיב של בר-כוכבא, תלעבו אולי או תעברו על זאת בבה צחוק מבטלה - החילוהי להתהלך בקומה יותר זקופה, כאילו אני מרגיש שתופים נפוחים מחדש בין בר-כוכבא, בין מסקד זה ומרד היהודים בזמנו ובינינו, ובין מה שאנו עושים היום. כי החופים מתחדשים. והתחלתי להבין אולי יותר מה זה אומר דם הסככים ודם בר-כוכבא זורם בעוקיינו. אל תאצחן, אל תלעגו, אל תבטלו דבר זה. מי יודע, אולי זה לא מקרה ואולי דוקא בחוג הבחורים הללו שהם סהורים לחסיבה אחת ושניה וכן הלאה, ולא אגלה כמה חסיבות של צנחנים יש לנו, אולי בעורקם זורם הערובת יותר חזקה של דם סככים, של דם בר-כוכבא. זה הסוד. וטוב לנו לדעת על זאת.

רבוהי וחברי, כאשר אני מדבר על סוד השליחות,

זה אומר גם - אולי זר לא יבין זאת, אויבינו אולי לא מבינים זאת ולא יודעים זאת, משום כך קל להם להתרברב, משום כך אולי שמענו כימים אלה,

אחרי הפסקה של כמה חדשים, - ונמצאו פרשנים שרצו לפרש שנאצר מדבר

קצת בסוף יותר מהון ושקט, - והנה פגה ההפוגה הזאת, ואולי מכאן

פרשנים שונים - וקראתי גם בעתונים בארץ, אצלנו בחוגים שונים

קטנים ניסו כבר על יסוד זה לבנות היאוריות ולהציע לנו הצעות שונות

וטובות וחכמיות טובות, - והנה פגה ההפוגה הזאת ואנו החילונו לשמוע

מחדש מה שמענו. ואני מסביר לי את זאת, מפני שלא מבינים אוהנו, אויבינו

אינם מבינים את הכוח, מאין צומח הכוח שלנו, הם אינם מכירים את

אותן השערות המפורסמות של שמעון הגבור. משהו מיוחד יש בנו. והמשהו

המיוחד, כסמל, מתרכז ביחידות הללו, שאנו הלילה מתכנסים בינינו, במסיבת

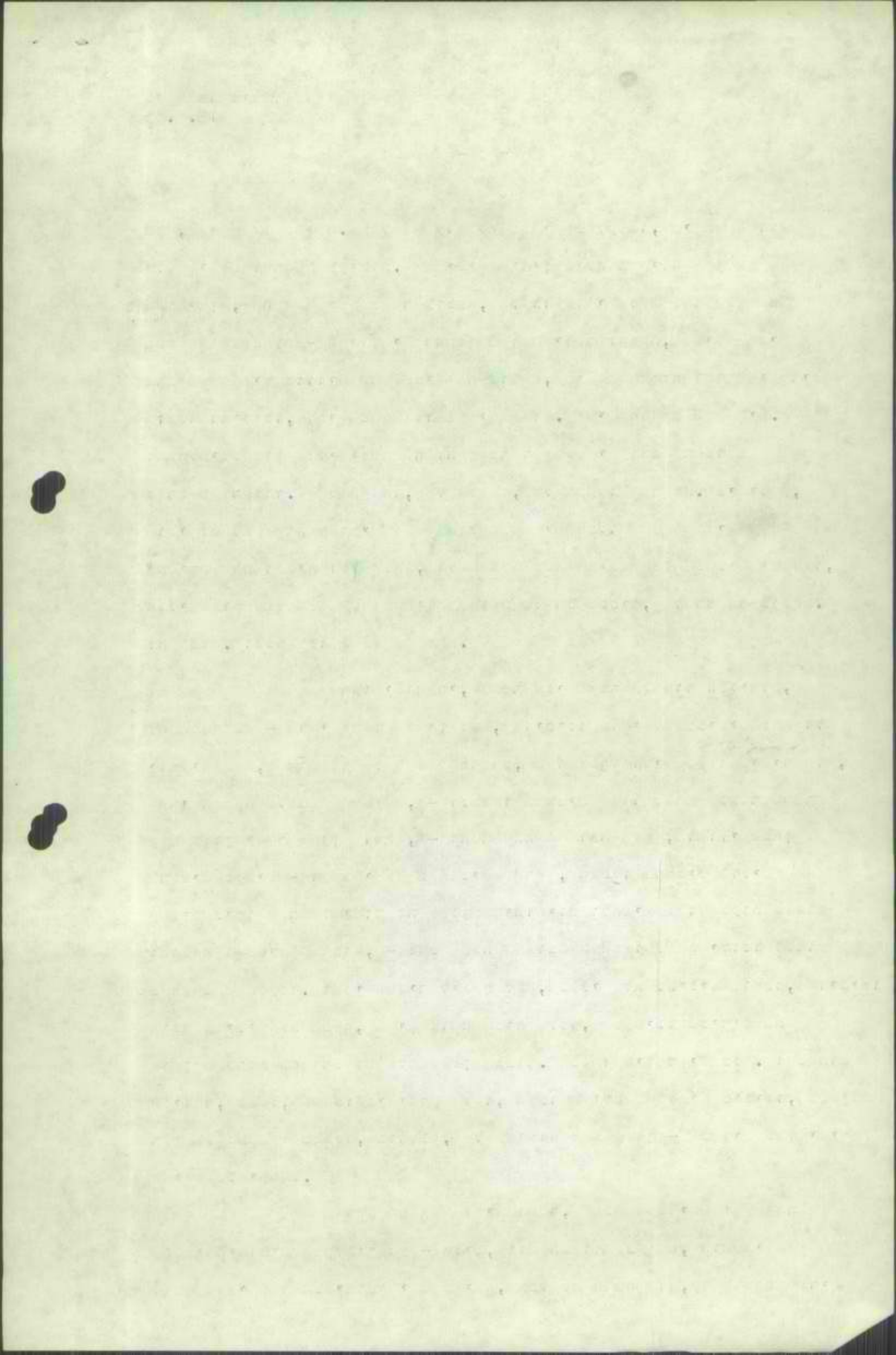
דעים לשוחח על מצבנו, גורלנו, על עתידות ועל העבר - צנחנים בכל ימי

החיים של ישראל.

ואם המסקד הזכיר ואמר, שהנה אומרים שיש הרבה

מאנשי הישובים החקלאיים בצנחנים, שזה השעור שבעיסה, הוא גילה

סוד אולי מאד חנני ואולי מאד יפה, אבל לא הרבה שור, לשעור זה צריך

הרבה קשה אשר צריך להשיג עוד במקומות אחרים. וזה לא בא תם וחלילה
בכדי לרסוד לישובים, לקבוצות ולמושבים, להסוד להם: אל תחנו יותר
ממה שדרוש, להפך ולהפך. אבל אני רוצה להגיד שגם הטרקטוריסט - ואולי
יש כאלה היושבים כאן, - גם הטרקטוריסט בחל-קציר והאון אני מביט
עליו כעל צנחן, וגם בכורזים וגם בהחורים שעושים עפסיו על יד
חל-קאדי שחוו וגם במקומות אחרים, מבטאים את השליחות הגדולה
המרוכזת עכסיו ביחידות הללו, ונרגיש את עצמנו כענף לעץ הגדול,
לעץ הרחב של השליחות החלוצית של העם היהודי. כי אם אנו בימים
הללו גם עוסקים קשה ומהענינים ודואגים לגבול הסורי - אז גם הצנחן
וגם הטרקטוריסט שמה הם ענף לעץ אחד.

אבל יכול ~~לשכננו~~ ^{להגיד} שהצנחן - ואני רוצה להגיד

כאן - כחטיבה מאורגנת וצה"ל - כצה"ל מאורגן - הוא יקבע גבולות
ישראל ולא משהו אחר. והייתי רוצה שלא ישחטענו אי-שם מעבר הגבולות,
שלא ישחטענו בהקווה שוא, שאם אנו איננו מסהרים ואיננו כל כך ששים -
ונכון שאנו לא כל כך ששים לשפיכה דמים, למלחמות ומאבקים והיטוס גבולות,
לגמרי איננו ששים לזאת, אנו עסוקים בעבודה אחרת לגמרי, אנו עסוקים
בעבודה בנין, בעבודה פיהוח, בעבודה קיבוץ גלויות, והביינו מאד
רוצים ששכנינו ילמדו מאתנו, כשם שלמדו וילמדו עוד הרבה דברים
של ימי שלום, - ילמדו מאתנו עבודה זו. בודאי הצנחנים, אם יגיע
פעם הזמן ואם יהיה בורך זה, אם העם יחליט, המדינה תחליט והממשלה
תחליט - הם ימלאו התפקיד. אבל בינתיים גם הטרקטוריסט וגם חל-קציר
כשלעצמה, וגם האון כשלעצמה - אם משפחה גדולה אחת אנהנו, צנחנית -
זאת אשר הטילה עליה או הוטל עליה בגזירת גורלו של העם היהודי, השליחות
הזאת, השליחות של החיותו ונטיעתו של העם בארץ.

עוד הארץ - וגם זאת חשוב לנו לזכור ביום כזה,

בפגישה כזאת, טוב לנו לזכור, עוד הארץ אולי אפילו לא במחציתה, לא
המחצית הישובה, לא במחצית בנינה. עוד רבה השמטה, עוד רבים המליונים שאנו

חולמים וחוזים להביאם לארץ, בשטח הלא גדול הזה של הארץ, כי גם
משהו סודי יש בנו, בתוכנו, מדינו, שאנו מאמינים שאנו יכולים
בארץ זו לפתור שאלה ושאלות של מיליונים.

אם בימים אלה - הזכרתי קודם דברים שנאמרו דוקא

בימים האחרונים על ידי קולונל נאצר לאחר הפוגה קטנה - והוא אמר שהוא
סכין ונתחבבן לגול מעצמו החרפה אשר החילה לו ישראל הצעירה בראשית

צעדיה. לא אכנס לויכוח והערכה, אני משאיר לו את ההערכה, אבל

הייתי מאד מיועץ לחשוב ולשקול פעמיים - ושוב, ישראל איננה להוטה

למלחמות; ואני עבסכם אפילו חושב, שבאותו הזמן ובאותו הרגע שנאצר

מדבר כך, אינני בטוח שבחוך ארצו ובחוך עמו בעצמו, מאחורי גבו,

אינם צופחים צפחים חדשים, ניצנים חדשים, נוער ואינטלגנציה אשר היום

או שחר או מחרתיים תשאל את עצמה ותשאל אותו, הבל עשוי לשאול פעם: קין, *

אי נצחונותיך, אי ישועותיך? לא רק זאת שהזכיר ראש העיר על הפגישות,

הפגישה הכפולה שהיחה לו עם ישראל, ומה יצא מהנצחונות בפרוגרמה

שלו באפריקה, ומה יצא מהמלחמה עכשיו בחיטן, ומה יצא מההבטחות

שניתנו לעם המצרי להבראתו ופיתוחו הכלכלי, להבראתו הכלכלית?

ומשהו אנו יודעים, משהו מגיע אלינו דוקא בימים אלה על המצב

הכלכלי במצרים. אולי משום כך שמיטב המאמצים והאנרגיה והמחשבה

והדאגה נתונים לגברי לדברים שאינם לטובת העמים שלהם. ונאמר לעצמנו,

ונאמר כבל העם וכבל העולם... (החלפת פרט)

... ילמדו מה שישראל עושה לפיתוחה ובנינה של המדינה ולפיתוחו של

העם. ואנו בכל נכונותנו מאמינים בזה כי יבוא יום.

חברים, אני בערב זה, כשאנו מדברים בכינוס

בנחנים, אינני יכול לא להזכר בדף שנכתב על בנחנים, ואולי זה בא

רק להוכיח מה שאני מדבר על בנחנות בסובן הרחב של המלה. הייתי

רוצה שהזכרו הצנחנים, הבחורים והבחורות - הנה סנש, אנצ'ו סירני, את

גולדשטיין, את וייס, ואני לא מהסס אפילו לכקש אתכם לקום לכבוד זכרם

של בנחנים אלה, שעדיין לא בסדים של צה"ל, אבל רק בכדי להוכיח את

השרשרת הזאת, השרשרת המהודשת של צנחנות הלוצית על כל החזית, לא רק בארץ. אם צריך בשביל העם היהודי וההייתו בחו"ל - אז בחו"ל. האם זה לא מפכיח מה שאני אומר, שענף אנו מעץ גדול, מעץ השליחות הגדול שחיימטך בודאי עוד עשרות עשרות בשנים, דורות על דורות, עד שפעם נוכל להגיד: העם במיליוניו הגיע למנוחתו ונחלתו.

בודאי, אני בטוח שאתם יודעים ואתם השיט את

מפת ישראל, מה שחסר בה, מה שיש בה ומה שאין בה להתחנך כשם שמתחנך צה"ל והצנחנים ועוד מפעלים התשבותיים כיבושיים, אשר יהיה לנו צורך בימים ובשנים הקרובות, למלא את הארץ יותר, ליישבה יותר.

כל אלה הם דברים שחשבתי לעצמי, חברי וידידי, כאשר עמדתי

עמיתי להפגש עם מפקדים, עם צנחנים, להמחיש את ההרגשה הזאת, שזו לא הושגה בודדת - כי אם זו חוליה, וחוליה לחוליה וקמה שרשרת, חוליה לחוליה מהימים הראשונים עד היום הזה, וחוליה לחוליה מהימים האלה עד מי יודע מהי עוד צפוי לנו בכיבושים ובמאבקים.

והוך הקווה, הוך אמונה, שמה שעמד לימיננו במסך

עשרות השנים הללו, הרוח הזאת, רוח בראשיתית, שאנש, בראשית אשר נפגשים פנים אל פנים עם משימה עצומה כזאת, שרוח זו תשרור ותהיה צרורה בכנפי אנשינו, תהיה צרורה בכוסתהאות האדומות הללו, אשר ימלאו את שליחות העם היהודי, שנוכל למלא שליחות המדינה בבניניה.

ותרשו לי לסיים בקטע אחד שנכתב פעם על ידי אחד

הסופרים הצעירים, כאשר רצה לציין ולאציין את הצנחנים, אתם אולי נפגשתם בזה או בעצמכם שמעתם זאת או בעצמכם קראתם זאת. כאשר אני אומר לעצמי, הערב אמרתי: אנו עושים את עבודתנו, אנו רוצים בשלום, אבל אנו גם עונים הכנות - להכנות, ועלינו להיות נכונים. ואנו אומרים זאת לא בהכרזות ולא בחירופים וגידופים, כי אם בשלוות דברים, ברצון פלדה, בהחלטה נחושה ובשקט ההולם בחורים שנאבקים ונלחמים בעד שליחותם. נזכרתי בפסוק זה, בפסוקים הללו: "זה סוד צה"ל, סוד דט ותפארת, סוד פלא קרב עזה וסיני, כסולל בגופו את הדרך-המפקד

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be clearly documented and supported by appropriate evidence. This ensures transparency and accountability in the financial process.

Furthermore, it is noted that regular audits are essential to verify the accuracy of the records. These audits should be conducted by independent parties to avoid any potential conflicts of interest. The findings of these audits should be promptly reported to the relevant authorities.

In addition, the document highlights the need for strict adherence to established financial regulations. Any deviations from these rules can lead to severe penalties and legal consequences. Therefore, it is crucial for all parties involved to stay updated on the latest regulatory requirements.

Finally, the document concludes by stating that a strong financial foundation is key to the long-term success of any organization. By following these guidelines, companies can ensure their financial health and maintain the trust of their stakeholders.

הקורא: אחרי"

שה הסוד החלוצי, השליחותי מאז הימים הראשונים
עד ימינו אלה. ממך ומי שמקבל מקודה, שיודע למסור את עצמו, להקריב
עצמו, את כולו לשליחות, ללכת ראשון קדימה, לקרוא מאחלוריו את
המוני העם.

